

πληρέτησιν ξένων επιθυμιῶν καὶ σκοπῶν, οὐδεμία ἐξ ἀρχῆς ἀμφιβολία ἐκράτησε παρὰ τοῖς γινώσκουσι πρόσωπα καὶ πράξεις, ὡς ἐν τοῖς πρόσθεν ἐδείχθη (1)· τὴν δ' ὀρθότητα τῆς ἀντιλήψεως οὐδὲν ἔβραδυναν τὰ πράγματα νὰ κυρώσωσιν.

Καὶ εἰς τοῦτο ἐξόχως διαφωτιστικῆ ἐπὶ ἤλθεν ἡ κατὰ τὴν 25ην Αὐγούστου ἐν τῇ «Νέα Ἑλλάδι», δημοσιογραφικῶ ὄργανῳ τοῦ Βενιζελισμοῦ, δημοσιευθεῖσα «*Ἀθθεντικὴ Ἐκθεσις τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπαναστατικοῦ κινήματος*», ἐξ ἧς ἀρῶμεθα τὴν ἐν βραχυλόγῳ προοιμίῳ περιεχομένην πληροφορίαν, ὅτι τὴν ἀρχὴν τὸ κίνημα εἶλκεν ἐκ γεγονότων προγενεστέρων τῆς εἰσβολῆς τῶν Βουλγάρων εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τῆς ἐκεῖ ἐπισυμβάσης ἀνεπανορθώτου καταστροφῆς, δηλονότι τῆς τοῦ ὄχρου «Φαιῶς Πέτρας» καταλήψεως, ἣτις κατὰ τὰς εἰς τὸ κοινὸν δηλώσεις, τεχνηέντως ὑπὸ τῶν συνομοτῶν ἐχαρακτηρίσθη ὡς γενέτετρα ἀχαλινώτου ἀγανακτικῆς ἐξωθησάσης αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνταρσίαν.

Καὶ ἰδοὺ πιστὴ περίληψις τῆς «*Ἀθθεντικῆς Ἐκθέσεως*» τοῦ ἐκ τῶν ἀρχισυνομοτῶν συντάκτου τῆς «Νέας Ἑλλάδος».

Ἐπὶ τῇ εἰς Θεσσαλονίκην ἀναγγελίᾳ τῆς καταλήψεως τοῦ ὄχρου καὶ τῇ προσθέτῳ εἰδήσει, ὅτι ὁ συνταγματάρχης Χριστοδούλου ἠμύνετο κατὰ Βουλγάρων πρὸ τῶν Σερρῶν, «ὁ μὲν πρόεδρος τοῦ Σύλλογου τῶν Φιλελευθέρων κ. Δίγκας καὶ ὁ γραμματεὺς κ. Δάλλας» ἠγόρευσαν ἐνώπιον λαϊκῆς συναθροίσεως, παραρτήματα δ' ἐφημερίδων ἐξεδόθησαν καὶ ἠρεθίσθη ἐκ τούτου «εἰς ἀπερίγραπτον βαθμὸν» ὁ λαὸς Θεσσαλονίκης· «ἀπὸ δὲ τῆς 9ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 14ης, ὅτε συννεκροτήθη τὸ ἱστορικὸν συλλαλητήριον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπήγγειλε τὸν γνωστὸν του λόγον ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων», ἐκράτει ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀγωνία καὶ ἀγανάκτησις.—Τὴν ἐσπέραν τῆς 9ης, ἐν τῷ οἴκῳ τῶν ἀδελφῶν Ζάννα, συνάθροισις τοῦ Συνταγματάρχου Ἐπ. Ζυμβρακάκη καὶ τινῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν, τοῦ «γνωστοῦ» πρῶην νομάρχου Θεσσαλονίκης Π. Ἀργυροπούλου, προσέτι δὲ καὶ τοῦ ἱστοροῦντος τ' ἀνωτέρω γνωστοῦ συντάκτου τῆς «Νέας Ἑλλάδος» Θ. Κουτούπη, ὅστις ἔφθασε μὲν τὴν

προτεραίαν ἐξ Ἀθηνῶν, ἀλλὰ, κατὰ τὸ λέγειν τῆς Ἐκθέσεως, ἠγγύει τὰ πάντα.

Μετὰ δὲ συζήτησιν ἐπὶ τῆς κακουργίας τοῦ Ἐπιτελείου, τῆς ἀδιανομοκρατίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλων τινῶν ἀναλόγων, ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ὁ Θ. Κουτούπης μετὰ τοῦ Π. Ἀργυροπούλου ἀπῆλθον «*μακρὰν τῆς Θεσσαλονίκης*» εἰς συνάντησιν ἄλλων πρὸς συνεννόησιν περὶ τοῦ πρακτέου. Ὅτε δέ, μετὰ νύκτας δύο καὶ μίαν ἡμέραν, ἐπανέκαμψαν εἰς Θεσσαλονίκην, ὁ ἕτερος τῶν πρακτόρων τούτων, ὁ Ἀργυρόπουλος, ἐξεπέμφθη εἰς Ἀθήνας, «*ὅπως ἀντιληφθῇ τὴν ἐκεῖ κατάστασιν. Ἐν τῷ μεταξύ*», — ἐξακολουθεῖ ἡ ἔκθεσις, — «*ἔφθασεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ἐν Δράμα ἐγκατεστημένος ἰατρός κ. Γεώργιος Ζερβός, γνωστὸς Σφακιανὸς ἐπαναστάτης*», οὗτινος ἡ ἀφίξις, κατὰ τὴν Ἐκθεσιν, «*ἐσημείωσεν ἀσυνήθην ὄψησιν εἰς τὰς ἐνεργείας πρὸς παρασκευὴν κινήματός τινος, ὅχι ἀκόμη ἐκτὸς τοῦ νόμου... Καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα, ἀπὸ 8 ἕως 15 Αὐγούστου, εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Φιλελευθέρων συνεζητοῦντο τὰ πρακτέα, «κατόπιν τῆς ἀφορήτου καταστάσεως ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ, ἣτις δὲν ἄφινεν ἡσύχους τὸν Σύλλογον καὶ ἰδίᾳ τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον».* (1) Ἄλλ' ὡς ἀφελῶς ὁμολογεῖται, ὁ Σύλλογος, «*ὡς πολυμελὲς Σῶμα, δὲν ἠδύνατο νὰ συζητῇ, καὶ δὴ ἐπισήμως, τὴν λήψιν μέτρων ἐκτὸς τῶν νόμων*». Διὸ καὶ «*δι' ὠρισμένας ἐνεργείας ἐπερήμενεν ὁδηγίας ἐξ Ἀθηνῶν*».

Ἴδε ὁ ἄνθρωπος!

«*Διὸ καὶ ἀπεφασίσθη νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας ὁ Πρόεδρος κ. Δίγκας*».

Τὴν 14ην Αὐγούστου ἐτελέσθη ἐν Ἀθήναις τὸ ἐκ τῶν ἡδη εἰρημένων γνωστῶν συλλαλητήριον τῶν Φιλελευθέρων. (2) «*Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς Κυριακῆς 14ης Αὐγούστου*», —κατὰ τὴν Ἐκθεσιν,

(1) Ὁ λόγος ἐνταῦθα περὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης μακεδονικῆς περιφερείας, ἦν, ὡς πρὸ μικροῦ εἶδομεν, ὁ ἀρχηγὸς τῶν σκευωρῶν ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ, ἀλλὰ καὶ μετὰ πολλῆς ἐλαφρίας νοῦ, εἶχεν ἀπὸ τοῦ τέλους 1912 παρακεχωρημένην εἰς τοὺς Βουλγάρους.

(2) Ἴδε ἀνωτέρω σελ. 16, ἐνθα τὴν ἐκ τυπογραφικοῦ πταισματος χρονολογία «16 Αὐγούστου» διόρθου εἰς «10 Αὐγούστου».

(1) Ἴδε σελ. 14—32.